

[Udenrigsministeren.]

havde jeg heller ikke ventet!). Nej, det havde det ærede Medlem heller ikke ventet. Jeg maa maaske heroverfor have Lov til at sige, at det er jo ganske udmærket, at man, hver Gang der er Lejlighed dertil, taler smukke og gode Ord om Folkeforbundets store Betydning og store Fremtid. Og hver Gang der er Tale om at foretage Beslutninger, minder man stærkt om de Forpligtelser, vi har overfor Folkenes Forbund, om ikke juridisk, saa dog moralsk — det er, naar det drejer sig om at opretholde de militære Institutioner, som nu en Gang har det ærede Medlems Hjerte og Sind. Men hver Gang det drejer sig om at handle til Gennemførelse af klare, bestemte Forskrifter i Folkeforbundspagtens Ord, saa siger man: Mon der nu ikke kunde komme 50 danske Kr. i Klemme paa en eller anden Maade, lad os dog være forfærdelig forsigtige overfor den Mulighed at kunne komme til at løbe den allermindste Risiko i denne Henseende!

Jeg vilde sætte mere Pris paa, om ærede Medlemmer ved saadanne Lejligheder ikke saa meget lod sig bevæge af de Stemninger, der fører tilbage, men virkelig gik ind i den Bevægelse, knyttet til Folkenes Forbund, der fører fremad.

Jeg har ogsaa det Indtryk af den i Dag stedfundne Forhandling, at de to ærede Medlemmers Sind overfor det foreliggende Forslag i Virkeligheden er tvedelt, og selv om den for mig mindre behagelige Side af deres Sindsstemninger var i Forgrunden i Dag, saa haaber jeg, naar de mange Oplysninger kommer til Stede i Udvalget, at den anden Følelse, den bedre Følelse, hos de to ærede Medlemmer vil kunne sejre, og at vi i Enighed vil kunne vedtage dette Forslag.

Gerhard Nielsen: Da Forslaget nu efter Ønske fra forskellige ærede Ordførere skal til Behandling i et Udvalg, vil der ikke være Grund til at komme ind paa en fortsat Diskussion, om de foreliggende Spørgsmaal. Jeg kan dog ikke tilbageholde en Bemærkning om, at der ogsaa her i den danske Rigsdag kommer meget stærke Betæneligheder frem mod at tiltræde en saadan Konvention, Betæneligheder, som, naar man undersøger dem nøje, knytter sig til den private Vaabenfabrikation her i Danmark — vi har jo ikke anden Vaabenfabrikation med Udførsel for Øje — og det forekommer mig alligevel lidt ejendommeligt.

Det ærede Medlem Hr. Holger Andersen fremsatte sine Betyrninger med en Udtalelse om, at vi ikke ved at fremme den inter-

nationale Kontrol maatte prisgive national-økonomiske Interesser. Det ærede Medlem Hr. Moltesen sagde det paa en noget anden Maade, men det var jo det samme, der var Grundlaget for hans Betyrninger. Han gik videre og udtalte sin Betyrning for, hvordan det skulde gaa Arbejderne: nogle Arbejdere kunde maaske blive arbejdsløse.

Hvis det ærede Medlems Udtalelse skal forstås som en Betyrning for, hvordan det skal gaa danske Arbejdere, naar de er arbejdsløse, efter at Venstre, da de havde Magten, fratog dem den fortsatte Hjælp, kan vi for vort Vedkommende kun sige: Ja, hvis den Betyrning ligger til Grund, kan vi i og for sig ikke indvende noget imod, at Betyrningen fremkommer. Men det forekommer mig, at Betyrningen er overflødig, thi det kan ikke bestrides, at den højt-ærede Minister har Ret, naar han siger, at der er allerede offentlig Kontrol med Udførselen. Det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen var ogsaa inde paa, at der allerede er offentlig Kontrol med Udførselen, som offentliggøres, og at hvad enten den offentliggøres for et Aar eller for et Kvartal, vil det neppe i synderlig Grad ændre Antallet af Bestillinger til denne Fabrik.

Nej, jeg tror ikke, at man, naar man ratificerer denne Overenskomst, hvori der i Virkeligheden ikke foreslaas anden Forandring fra de nu bestaaende Tilstande end den Forskel, der er paa, hvor ofte Offentlighederne skal finde Sted, kan sige som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen, at man prisgiver noget som helst i Forhold til de bestaaende Tilstande. Det forekommer mig afgjort, at Danmark maa gaa ind i de Staters Rækker, som erklærer sig villige til at underkaste sig disse Bestemmelser, ikke mindst for at naa det Tal paa 14 Stater, som kræves, for at Konventionen kan træde i Kraft. Danmark har stor Interesse i, at saadanne Bestemmelser kan blive gældende over den største Del af Verden.

Moltesen: At der ligger en økonomisk Interesse i dette Forslag, er utvivlsomt, jeg behøver ikke dær at henvise alene til den hollandske Regerings Udtalelse. Den Gang denne Konvention var kommet i Stand ved Folkenes Forbund sammen med Konventionen om Giftgas, som nu er til Behandling i det høje Landsting, undertegnede den socialdemokratiske Regering straks den sidstnævnte, men betænkte sig et helt Aar, inden den undertegnede den Konvention, som her foreligger, og forelagde ikke noget Forslag om Ratifikation — det kan naturligvis ligge i, at de ikke fik Tid